

**De kleine pasgeboren baby fixeerte zijn blik op zijn Mama
en op degene die zijn Wil zou bezitten.**

„Mijn dochter,
toen Ik uit de schoot van mijn mama tevoorschijn kwam,
richtte Ik mijn blik op mijn lieve Mama.

Ik kon enkel naar haar kijken.

In haar was immers de aantrekkelijke Kracht van mijn Goddelijke Wil,
de zoete betovering van de Schoonheid en het stralende Licht van mijn Fiat,
dat mijn pupillen verduisterde.

En mijn blik bleef gevestigd op haar die door de kracht van mijn Wil
- mijn eigen Leven bezat,
- mijn Leven in zich in bilocatie bezat.

Zij overweldigde Mij en Ik kon mijn blik niet van de hemelse Koningin afwenden.
Mijn goddelijke Kracht dwong Mij om haar te fixeren.

De andere blik fixeerte Ik op degene die mijn Wil doet en zou bezitten.

Het waren twee verbonden ringen in één:
- de Verlossing en het Rijk van Mijn Goddelijke Wil,
beide onscheidbaar met elkaar verbonden.

De Verlossing moest voorbereiden, lijden, handelen.
Het Rijk van het Fiat moest vervullen en bezitten.
Het ene en het andere zijn van het hoogste belang.

Daarom fixeerte Ik mijn Blikken op de uitverkorenen
- die het ene en het andere toevertrouwd worden.
Want in hen was mijn Eigen Wil, die mijn pupil overweldigde.

Waarom ben je zo bang als de Blik van je Jezus steeds op jou gevestigd is ?

*Indien je wist wat het betekent door Mij aangekeken te worden,
dan zou je voor niets meer bang zijn!“*